ਅਭਿਸ਼ੇਕ

ਬਨਾਮ

ਮਧਿਆ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜ

(2015 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1457

ਅਗਸਤ 31, 2023

[ਅਨਿਰੁੱਧ ਬੋਸ, ਸੰਜੈ ਕੁਮਾਰ* ਅਤੇ

ਐਸ. ਵੀ. ਐਨ. ਭੱਟੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਮੁੱਦਾ: ਸਵਾਲ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਸਾਸ ਅਤੇ ਦੋ ਜੇਠ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਧਾਰਾ 498ਏ ਅਤੇ ਦਹੇਜ ਨਿਵਾਰਣ ਐਕਟ, 1961 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਅਧੀਨ ਹਨ।

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ 1860 – ਧਾਰਾ 498ਏ – ਦਹੇਜ ਨਿਵਾਰਣ ਐਕਟ 1961 – ਧਾਰਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 4 – ਦਹੇਜ ਲਈ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ – ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੌਰਾਨ, ਪਤਨੀ-ਧੀ-ਨੂੰਹ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸਾਸ ਅਤੇ ਜੇਠਾਂ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰੋਪ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਹੇਜ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ – ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ।

ਫੈਸਲਾ: ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤੀਆਂ ਸਨ – ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦਹੇਜ ਹੈਰਾਸਮੈਂਟ ਸਬੰਧੀ ਆਪਣੇ ਸਸੁਰਾਲ ਵਾਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਪਤੀ ਨੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ – ਉਸ ਦੇ ਆਰੋਪ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਮ ਅਤੇ ਓਮਨੀਬਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸਸੁਰਾਲ ਵਾਲੇ, ਜੋ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਹੇਜ ਲਈ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ – ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਸੁਰਾਲ ਵਾਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ – ਆਰੋਪ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ – ਉਹ ਇੰਨੇ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਅਸੰਭਵ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਪਰਯਾਪਤ ਆਧਾਰ ਹਨ – ਸਸੁਰਾਲ ਵਾਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪੇਟੈਂਟ ਅਨਿਆਇ ਵਿੱਚ ਰਿਜ਼ਲਟ ਕਰੇਗਾ – ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਵਰਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਤੇ ਪਰਿਣਾਮਸ਼ੀਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ – ਸਸੁਰਾਲ ਵਾਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ – ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1973 – ਧਾਰਾ 482.

ਫੌਜਦਾਰੀ ਤਰੀਕਾ ਕਾਨੂੰਨ, 1973 – ਧਾਰਾ 482 – ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਰੱਦ ਕਰਨਾ – ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੰਬਿਤ ਸੀ – ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ:

ਫੈਸਲਾ: ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ ਭਾਵੇਂ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਜੋਸਫ ਸਲਵਾਰਾਜ ਏ. ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਹੋਰ (2011) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 59 : (2011) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 815; ਅਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਮੋਹਟਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨ.ਸੀ.ਟੀ. ਦਿੱਲੀ), ਗ□ਹ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2019) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 706 : [2018] 13 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1028; ਵੀ. ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕ੍ਰਾਈਮ ਬ੍ਰਾਂਚ, ਸੇਲਮ, ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਅਤੇ ਹੋਰ (2019) 14 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 599 : [2018] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 828; ਮਿਸ ਨੀਰਜਕਾ ਇੰਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3300 ਦੀ 2021, ਫੈਸਲਾ 13.04.2021; ਆਰ.ਪੀ. ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਐਸ.ਸੀ. 866 : [1960] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 388; ਰਾਜ ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1992 ਸੁਪਲ (1) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 335 : [1990] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 259; ਕਾਖਿਸ਼ਾਨ ਕੌਸਰ ਉਰਫ ਸੋਨਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2022) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 599; ਪ੍ਰੀਤੀ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਝਾਰਖੰਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2010) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 667 : [2010] 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1168; ਨੀਲੂ ਚੋਪੜਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ (2009) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 184 : [2009] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1074; ਮਹਿੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2341 ਦੀ 2023, ਫੈਸਲਾ 08.03.2023 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲਤ ਅਧਿਕਾਰਤਾ: ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1457 ਦੀ 2015।

ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 03.03.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, 2014 ਦੇ MCRC ਨੰਬਰ 2647 ਵਿੱਚ ਇੰਦੌਰ ਵਿਖੇ ਬੈਂਚ।

ਨਾਲ

ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1456 ਦੀ 2015।

ਸਿਧਾਰਥ ਲੁਥਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਨਮੋਲ ਖੀਤਾ, ਦੁਸ਼ਿਆਂਤ ਦਾਹੀਆ, ਕੁਮਾਰ ਕਸ਼ਯਪ, ਕੌਸਰ ਹੁਸੈਨ, ਦਿਨੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਪਾਂਡੇ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਅਭਿਨਵ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਸੰਨੀ ਚੌਧਰੀ, ਡਾ. ਸੰਸਿਤ ਪਾਤਰਾ, ਆਰ. ਪੀ. ਸਿੰਘ, ਸ਼ੇਵਿੰਗ ਰਾਵਤ, ਪੁਸ਼ਪਤਰੀ ਨਾਥ ਰਜਦਾਨ, ਮਿਸ ਨਿਧੀ, ਮੋਹਿਤ ਗਿਰਧਰ, ਸੰਥਕ ਅਰੋੜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੰਜੇ ਕੁਮਾਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਸੰਜੇ ਕੁਮਾਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

1. ਭਾਵਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1456 ਦੀ 2015 ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ, ਨੇ ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ ਨਿਮਿਸ਼ ਗੌੜ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ, ਉਸ ਨੇ 05.09.2019 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਤਲਾਕ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ। ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਉਕਤ ਤਲਾਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1876 ਦੀ 2019 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਧਿਆ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਧੀਨ ਬਤਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸਾਸ-ਸਸੁਰ ਸਨ। ਕੁਸੁਮ ਲਤਾ ਉਸ ਦੀ ਸਾਸ ਸੀ ਜਦਕਿ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਅਤੇ ਸੁਰਭ ਉਸ ਦੇ ਜੇਠ ਸਨ।

2. ਭਾਵਨਾ ਨੇ 02.07.2007 ਨੂੰ ਨਿਮਿਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਤਯ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਧਿਆ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੰਦੌਰ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਭਾਵਨਾ ਪੇਸ਼ੇ ਵਰਗੀ ਅਧਿਆਪਕ ਸੀ। ਨਿਮਿਸ਼ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਫਿਲਮ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਲਮ ਸੰਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋੜਾ 08.07.2007 ਨੂੰ ਮੁੰਬਈ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਕੇਵਲ 3 ਜਾਂ 4 ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਮਧਿਆ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਸ-ਸਸੁਰਾਲ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 2008 ਦੀ ਦੀਪਾਵਲੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵਨਾ ਨੇ 25.02.2009 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹਿਤ ਘਰ ਮੁੰਬਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਚਾਹੇ

ਆਪਣੀ ਮਰਜੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਨਰਸਿੰਘਪੁਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਕੁਸੁਮ ਲਤਾ ਨੇ 24.02.2009 ਨੂੰ ਇੰਦੌਰ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹੀਰਾ ਨਗਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਮਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਸ਼ੰਕਾ ਜਤਾਈ ਗਈ ਕਿ ਭਾਵਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਦਹੇਜ ਲਈ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

3. 08.05.2013 ਨੂੰ ਨਿਮਿਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵਨਾ ਨੇ 05.02.2013 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਕਟਵਾਲੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਰਸਿੰਘਪੁਰ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਸਾਸ-ਸਸੁਰ ਖਿਲਾਫ ਕਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ। ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇੰਦੌਰ ਵਿੱਚ ਹੀਰਾ ਨਗਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਪੀ.ਐਸ. ਹੀਰਾ ਨਗਰ, ਇੰਦੌਰ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 56 ਦੀ 2013 ਮਿਤੀ 09.02.2013 ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 498ਏ ਅਤੇ ਦਹੇਜ ਨਿਵਾਰਣ ਐਕਟ, 1961 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰੇਆਂ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਤਿੰਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ 06.03.2013 ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 56 ਦੀ 2013 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੰਦੌਰ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਾਧੂ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਤੋਂ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ, ਜਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 634 ਦੀ 2013 ਰਾਹੀਂ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਫਿਰ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਕੁਸੁਮ ਲਤਾ ਅਤੇ ਸੌਰਭ ਨੇ ਐਮ.ਸੀ.ਆਰ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 6585 ਦੇ 2013 ਜਦੋਂਕਿ ਐਮ.ਸੀ.ਆਰ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 2647 ਦੇ 2014 ਨੂੰ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 56 ਦੇ 2013 ਦੀ ਮਿਤੀ 09.02.2013 ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਲੰਬਿਤਾ ਦੌਰਾਨ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਇਲਜ਼ਾਮ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 11954 ਦੇ 2014 ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਕਲਾਸ, ਇੰਦੌਰ ਦੁਆਰਾ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਸੁਮ ਲਤਾ ਅਤੇ ਸੌਰਭ ਨੇ 13.08.2014 ਨੂੰ ਐਮ.ਸੀ.ਆਰ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 6585 ਦੇ 2013 ਵਿੱਚ ਇਲਜ਼ਾਮ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 11954 ਦੇ 2014 ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 03.03.2015 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਰੱਦ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹਨ।

5. 30.10.2015 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਸਾਂਝੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ।

6. 05.02.2013 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੀ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਪੀ.ਐਸ. ਕੋਤਵਾਲੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਰਸਿੰਘਪੁਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਮਿਸ਼ ਨਾਲ 07.07.2007 ਨੂੰ ਇੰਦੌਰ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ₹ 3,50,000/- ਨਕਦ, ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਹਾਰ, ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਕਾਨ-ਸੰਕਲਾਂ, ਬਿੱਛੂਆ (ਪੈਰ ਦੀਆਂ ਅੰਗੂਠੀਆਂ), ਸਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਦਿੱਤੇ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚੇਨ, ਨਾਥ, ਬਿੰਦੀ ਆਦਿ, ਕਈ ਗਹਿਣੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤੋਹਫੇ ਮਹਿੰਗੇ ਦਿੱਤੇ। ਉਸ ਨੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਾਸ ਅਤੇ ਜੇਠ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ, ਨੇ ਸਾਰੇ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: ‘ਭਾਵਨਾ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਲਾਕਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ’। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ 08.07.2007 ਨੂੰ ਮੁੰਬਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਏ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਮਾੜਾ ਵਰਤਾਉ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਨਿਰਮਿਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਅਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਸਾਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਦਹੇਜ਼ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ, ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣ ਲਈ ਗਲਤ ਅਤੇ ਸਹਿਣ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ, ਇੱਕ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਮਹੇਂਦੀ ਲਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਕਸੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸਦੀ ਸਾਸ ਨੇ ਕਿਹਾ - ਭਾਵਨਾ ਮੈਕਸੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕਰਕੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਨੱਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਾਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ।

ਵਿਆਹ ਦੌਰਾਨ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚੈਨ, ਕੰਨਫੁੱਲ, ਅੰਗੂਠੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਬਾਰੇ ਮੰਗ. ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼

ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜੀਜਾ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਦੋ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ. ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇੰਨੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਰ ਅਤੇ ₹ 2,00,000/- ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਸ-ਸਸੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹੋ. ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਾਸ ਦਾ ਘਰ ਇੰਦੌਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੇਇੰਗ ਗੈਸਟ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਮਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਪੇਇੰਗ ਗੈਸਟ ਵਾਂਗ ਵਰਤਿਆ ਅਤੇ ਜਹੇਜ਼ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਗ ਕੀਤਾ. ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਲੱਭੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਈ ਹੋਰ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਲਿਖੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 2008 ਵਿੱਚ ਦੀਪਾਵਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਸਾਸ ਅਤੇ ਜੀਜਾ ਨੂੰ ਇਹੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸ ਕੇ ਤਿਉਹਾਰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਦੀਪਾਵਲੀ ਦੇ ਦਿਨ ਨਾ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ. ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 25.02.2009 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਘਰੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ. ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਈ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਨਿਮਿਸ਼ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਵਿਆਹ 'ਤੇ 17.06.2012 ਨੂੰ ਆਇਆ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ. ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਤਾ ਦੱਸੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਪੂਰੀ ਕਰੋ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਓ. ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਕਾਰਨ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਭਰਾ ਦੀ ਸਿਹਤ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਿਮਿਸ਼, ਕੁਸੁਮ ਲਤਾ, ਸੌਰਭ ਅਤੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਖਿਲਾਫ ਸਖਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਹੇਜ਼ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਨਸਾਫ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਵੇ.

7. 08.09.2013 ਨੂੰ ਪੀ.ਐਸ. ਹੀਰਾ ਨਗਰ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਭਾਨਵਰਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਨਿਮਿਸ਼ ਨਾਲ 02.07.2007 ਨੂੰ ਇੰਦੌਰ ਵਿੱਚ ਨੰਦਨ ਗਾਰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਗਹਿਣੇ, ਕੱਪੜੇ, ਨਕਦੀ ਆਦਿ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ₹ 5 ਲੱਖ ਖਰਚ ਕੀਤੇ. ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਹ 07.07.2007 ਨੂੰ ਮੁੰਬਈ ਗਏ ਸਨ. ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਖਿਲਾਫ ਮੇਡ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜੋ ਸਾਸ-ਸਸੁਰਾਂ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੁਣ, ਉਹ ਸਾਸ-ਸਸੁਰਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ. ਜਿਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਸਾਸ, ਕੁਸੁਮ ਲਤਾ, ਅਤੇ ਜੀਜਾ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਅਤੇ ਸੌਰਭ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਜਹੇਜ਼ ਵਿੱਚ ₹ 2 ਲੱਖ ਨਕਦ, ਇੱਕ ਕਾਰ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਲਿਆਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ, ਉਸਦੇ ਮਾਪੇ ਬੀਮਾਰ ਪੈ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਸਨ. ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸਾਸ-ਸਸੁਰ ਉਸ ਤੋਂ ਜਬਰਦਸਤੀ ਤਲਾਕ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹਿਤ ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਅਭਿਸ਼ੇਕ, ਜੋ ਇੱਕ ਜੱਜ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਾਰਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ.

8. ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਵੀ 08.09.2013 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਅੱਗੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਇੰਦੌਰ ਵਿੱਚ 02.07.2007 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੈਸੀਅਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੇ ਨਕਦੀ, ਸੋਨਾ, ਗਹਿਣੇ, ਕੱਪੜੇ ਆਦਿ ਦੇ ਕੇ ਦਾਜ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ₹ 5 ਲੱਖ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਭਾਵਨਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੀ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪੜੋਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ, ਨਿਮਿਸ਼, ਸਾਸ, ਕੁਸੁਮ ਲਤਾ, ਅਤੇ ਜੇਠ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਅਤੇ ਸੌਰਭ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦਾਜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ₹ 2 ਲੱਖ ਨਕਦ, ਇੱਕ ਕਾਰ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦਾਜ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਕਿ, ਕਰਵਾਚੌਥ ਦੇ ਦਿਨ, ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਸਾਸ ਨੇ 100 ਸਾੜੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰੇਣੂਕਾ, ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਮਾਂ, ਨੇ ਵੀ 08.09.2013 ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਪੜੋਸੀ, ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਬਾਈ ਅਤੇ ਮੋਹਨ, ਨੇ ਵੀ ਉਸੇ ਦਿਨ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ, ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਉਹਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਭਾਵਨਾ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੀ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਜ ਲਈ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਧੇ ਸ਼ਿਆਮ, ਜੋ ਉਸ ਪੜੋਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਨਿਮਿਸ਼ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭਾਵਨਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਦਾਜ ਲਈ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 20.09.2013, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੀਆਂ ਸਮਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ।

9. ਕੁਝ ਹੋਰ ਤੱਥ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ ਅਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਨੇ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਨਿਮਿਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਦੇ ਛੇ ਜਾਂ ਸੱਤ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਜੈਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੀਮਚ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਕੁਸੁਮ ਲਤਾ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਜੇਠ, ਸੌਰਭ, ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਹੈ ਅਤੇ 2007 ਦੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਿਮਿਸ਼ ਨੇ 09.09.2012 ਅਤੇ 17.11.2012 ਨੂੰ ਨਰਸਿੰਘਪੁਰ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਗੁਮਨਾਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ 'ਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਦਫਤਰ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਘਟੀਆ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਐਂਟੀ-ਕਰਪਸ਼ਨ ਬਿਊਰੋ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਯੋਗਿਤਾ ਮਿਸ਼ਰਾ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਥੇ ਦਿੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਖਿਲਾਫ ਸਨ।

10. ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਿਮਿਸ਼ ਦੀ ਤਲਾਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹੀ 27.10.2018 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 153A ਦੀ 2015 ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਨਰਸਿੰਘਪੁਰ ਦੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ, ਉਸ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਸਤ੍ਰੀਧਨ ਦਾ ਗਹਿਣਾ ਨਿਮਿਸ਼ ਕੋਲ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਮੰਗਣ 'ਤੇ ਵੀ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਗਹਿਣਾ ਛੀਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹੋਰ, ਉਸਦੀ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੌਰਾਨ ਉੱਥੇ, ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੇ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਐਂਟੀ-ਕਰਪਸ਼ਨ ਯੂਨਿਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ।

11. ਇਹ ਤੱਥਾਕਥਿਤ ਪਿਛੋਕੜ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਖਿਲਾਫ ਕੁਆਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਉਲਲੇਖਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਐਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੂੰ ਕੁਆਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ [ਜੋਸਫ ਸਲਵਾਰਾਜ ਏ. ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਹੋਰ (2001) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 59। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਮੋਹਟਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨ.ਸੀ.ਟੀ. ਦਿੱਲੀ), ਹੋਮ ਵਿਭਾਗ (ਜਾਨਵਰ ਭਲਾਈ) [2019] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 706 ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

12. ਸੈਕਸ਼ਨ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਆਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕੁਆਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਵੀ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਜੋ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਕ੍ਰਾਈਮ ਬ੍ਰਾਂਚ, ਸਾਲਮ, ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ [(2019) 14 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 568] ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੀ ਕੁਆਸ਼ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰਭੂਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਹੀਅਤ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਖਣ ਲਈ ਤੱਥਾਕਥਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਸਰਾਸਰ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਮਿਸ ਨੀਰਖਾ ਲਾਲਟਰੇਸ ਇੰਫਰਾ (ਪੀ.) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ [ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 330 ਦੀ 2021, 13.04.2021 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ] ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ 3-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰਿਆ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਆਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਿਆਰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਉਲਝਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ./ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਕੁਆਸ਼ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯਤਾ ਜਾਂ ਅਸਲੀਅਤ ਜਾਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਤਰ ਸਕਦੀਂ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੱਗੇ ਕਿ ਕੁਆਸ਼ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਆਤਮ-ਸੰਯਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੂਪਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਐਸ.ਸੀ. 866) ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ others [(1992) Supp (1) SCC 335], ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਐਫਆਈਆਰ/ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ।

13. ਪਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਚਲਾਏ ਗਏ ਆਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਵੀਨਤਾ ਹੁਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਲ ਦੇ ਮੂਲ. ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਿਸਾਲਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕੁਝ ਖਾਸ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਕਸ਼ਮਾਨ ਕੌਸਰ ਉਰਫ ਸੋਨਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ([2022] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 599) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 498ਏ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਲਈ ਦਰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ ਜਿਸ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸੱਸ-ਸੁਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਆਮ ਓਮਨੀਬਸ ਦੋਸ਼ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਯੋਗ ਸਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਥੇ ਧਾਰਾ 498ਏ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਅਤੇ ਪਤੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਵਧਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵਿਆਹੁਤਾ ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਮ ਓਮਨੀਬਸ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ, ਜੇਕਰ ਬਿਨਾਂ ਚੈੱਕ ਕੀਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਸੱਸ-ਸੁਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸੱਸ-ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਆਪਰਾਧਿਕ ਟ੍ਰਾਇਲ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਮ ਬਰੀਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ, ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਜਖਮ ਲਗਾਏਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਵਾਇਦ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾਫਜ਼ਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

14. ਪ੍ਰੀਤੀ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ([2010] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 667) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੁਰੰਤ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਅਸਾਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਧਾਰਾ 498ਏ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਸਚੇਤ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਵਿੱਚ ਵਿਅਵਹਾਰਿਕ ਅਸਲੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਤੀ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਕਦੇ ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਰੂਪ ਜੋੜਿਆ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਜਾਂਚਣਾ ਪਵੇਗਾ।

15. ਪਹਿਲਾਂ, ਨੀਲੂ ਚੋਪੜਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ [2009] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 184 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦਾ ਜਿਕਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਉਲੇਖ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ, ਮਾਮਲੇ ਦਾ 'ਸਭ ਕੁਝ ਅਤੇ ਅੰਤ' ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ। ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 498A ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਝਗੜੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

16. ਹੋਰ ਹਾਲ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੈ ਮਹਮੂਦ ਅਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ [ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2314 ਦੇ 2023, 08.08.2023 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ] ਸੈਕਸ਼ਨ 482 ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਉੱਤੇ। ਉੱਥੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 482 ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਆਂਤਰਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 226 ਅਧੀਨ ਅਸਾਧਾਰਣ ਅਧਿਕਾਰ ਕਸ਼ਟ ਕਰਕੇ, ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਜਾਂ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਆਦਾ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਵੇਖਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸਿਰਫ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ./ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖਣਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਜਰੂਰੀ ਤੱਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਜਾਂ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਉਭਰਦੀਆਂ ਹੋਰ ਹਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ, ਪੰਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

17. ਭਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 482 ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਆਂਤਰਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 102 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"102. ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੈਪਟਰ XIV ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲੇਖ 226 ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 482 ਅਧੀਨ ਆਂਤਰਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਆ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ, ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪਰਿਯਾਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੈਨਲਾਈਜ਼ਡ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਠੋਰ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਨੇਕਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸਮਪੂਰਣ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(1) ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ, ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਮੁਲਯ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਥਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਛਾਣਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 156(1) ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਸਿਵਾਏ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਧੀਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 155(2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਵਿਵਾਦ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ।

(4) ਜਿੱਥੇ, ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਛਾਣਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਪਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਪਛਾਣਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 155(2) ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਜਿੱਥੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਸੰਭਵ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਆਧਾਰ ਹੈ।

(6) ਜਿੱਥੇ ਕੋਡ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟ (ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੋਕ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਥਾਪਨ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ।

(7) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮਾਲਾ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਰੰਜਿਸ਼ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ।'

18. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਾਸ, ਕੌਮ ਲਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜੀਜਾ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਹਿਣੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਲੈ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਨਾਸਿਰਨਬਗ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰਬਰ 153A ਦੇ 2015 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ

ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਗਨ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਨੀਲਮ ਕੋਲ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਮੰਗਾਂ ਦੇ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਰ, ਉਥੇ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰਸ਼ਨੋਤਰੀ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਖਿਲਾਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਗੁਮਨਾਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਲੇਖਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ। ਇੱਹ ਪਹਿਲੂ ਉਸ ਦੀ ਸਾਸ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਖਿਲਾਫ ਉਸ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

19. ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਫਰਵਰੀ, 2009 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਅਤੇ ਸਾਸ-ਸੁਸਰਾਂ ਨਾਲ ਰਸਤੇ ਵੱਖ ਕਰ ਲਏ, ਚਾਹੇ ਇਹ ਸਵੈਚਾਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਨਿਚਛਾਵਾਨ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ 2013 ਦੇ ਸਾਲ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਦਹੇਜ ਹੈਰਾਸਮੈਂਟ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ। ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 56 ਮਿਤੀ 09.02.2013 ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਘਟਨਾ 02.07.2007 ਤੋਂ 05.02.2013 ਤੱਕ ਹੋਈ, ਪਰ ਫਰਵਰੀ, 2009 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਭਾਵਨਾ ਨੇ 02.07.2007 ਨੂੰ ਇੰਦੌਰ ਵਿੱਚ ਨਿਮਿਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 08.07.2007 ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਮੁੰਬਈ ਗਈ। ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਸਾਸ-ਸੁਸਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਸਿਰਫ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਰੀਬ 3 ਜਾਂ 4 ਵਾਰ ਹੀ ਹੋਇਆ। ਸੌਰਭ, ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟ, 2007 ਦੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਮ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦਹੇਜ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਗ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹੈਰਾਸਮੈਂਟ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ 6 ਜਾਂ 7 ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨਿਆਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਨਿਮਿਸ਼ ਨਾਲ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਸਾਸ-ਸੁਸਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਈ। ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰ ਅਤੇ ₹.2 ਲੱਖ ਨਕਦ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭਾਬੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਹੇਜ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਕਾਫੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਹੈ। ਹੋਰ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਭਾਵੰਨਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਸਾਫ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੋਟੀਵ ਉਸ ਦੇ ਜੀਜਾ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ, ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਫ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਸ-ਸੁਸਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਭਾਵਨਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸਾਸ, ਕੁਸੁਮ ਲਤਾ, ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਦੋਸ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਨੇ ਮਾਰੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੈਕਸੀ ਪਾਈ ਸੀ, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੂਰਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਰਯਾਪਤ ਹੈ।

20. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਿਮਿਸ਼ 2012 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੀ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ 2009 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਸਾਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜੇਠਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਹੇਜ਼ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੀ, ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਮ ਅਤੇ ਓਮਨੀਬਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਉਸਦੇ ਜੇਠਾਂ ਅਤੇ ਸਾਸ ਨੇ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਹੇਜ਼ ਲਈ ਤੰਗ ਕੀਤਾ।

21. ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਫਰਵਰੀ, 2009 ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ 2013 ਵਿੱਚ ਦਹੇਜ਼ ਹਰਾਸਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ, ਬਸ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।

22. ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰਿਤ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹਨ ਅਤੇ, ਪ੍ਰਾਇਮਾ ਫੇਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ। ਹੋਰ, ਉਹ ਇੰਨੇ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਅਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਨਿਸਚਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਾਰ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਜਨ ਲਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ (1) ਅਤੇ (5) ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ [(1992)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਖਿਲਾਫ ਆਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ, ਇਸ ਲਈ, ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪੇਟੈਂਟ ਅਨਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

23. ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 56 ਸਾਲ 2013 ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 11954 ਸਾਲ 2014 ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਕਲਾਸ, ਇੰਦੌਰ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਹਨ, ਉਹ ਕੁਸੁਮ ਲਤਾ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਗੌੜ ਅਤੇ ਸੌਰਭ ਗੌੜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਤੱਕ ਹੈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate